

КОРПОРАТИВНІ ФІНАНСИ ЯК ЕКОНОМІЧНА КАТЕГОРІЯ

Корпоративні фінанси – це напрям фінансової науки, що досліджує, як підприємства вирішують питання вибору джерел фінансування, структуризації капіталу, обліку та прийняття інвестиційних рішень. Але визначення корпоративних фінансів значно відрізняється у всьому світі. Наприклад, у Сполучених Штатах цей термін розглядається ширше та призначений для опису діяльності, рішень, прийомів, які стосуються багатьох аспектів розподілу капіталу, включаючи фінансування нової діяльності, інвестицій, реалізацію активів та формування і управління готівковими коштами. У Великобританії та багатьох інших країнах термін «корпоративні фінанси», як правило, пов'язують з операціями з використанням наявного та залученням нового капіталу для створення та розвитку нових підприємств. Тому часто корпоративні фінанси асоціюються з корпоративними операціями, що призводять до створення нових структур капіталу та зміни власника підприємства або проекту. Функціональне призначення корпоративних фінансів слід розглядати через уточнення їх завдань.

Зазвичай завдання корпоративних фінансів включають капіталовкладення та залучення довгострокового капіталу підприємства. Щодо капіталовкладень, то цей процес стосується, перш за все, бюджетного капіталу, за допомогою якого підприємство визначає капітальні видатки, оцінює майбутні грошові потоки від нових проектів, запланованих інвестицій та порівнює їх з потенційними надходженнями, які в подальшому вирішує включити до проектів, що пов'язані з капітальним бюджетом.

Також потрібно виділити те, що інвестиції в капітал – це, мабуть, найголовніше завдання корпоративних фінансів, які можуть мати серйозні наслідки для процесу господарювання/бізнесу. Невдале бюджетування капіталу, наприклад надмірне інвестування або ж інвестиції, що були недофінансовані, може поставити під загрозу фінансовий стан компанії або ж через збільшення витрат на фінансування або через недостатню операційну спроможність. Ми погоджуємось з Тепловою Т. В., що основними (базовими) для корпоративних фінансів є наступні теорії: 1) ресурсна теорія організації (фірми, компанії) і, як наслідок, орієнтація фінансового аналізу на конкретного замовника (по інтересах стейкхолдерів); 2) транзакційних витрат; 3) раціональної поведінки ринкових агентів; 4) взаємозв'язку можливостей на ринку капіталу і споживчої поведінки інтересів (теорема Ірвінга Фішера); 5) інвестиційного (фундаментального) аналізу та справедливої вартості активів, тимчасової вартості грошей, інформаційної ефективності ринків; 6) інформаційної ефективності фондових ринків (розглянута в рамках фінансового аналізу); 7) ризику і прибутковості, портфельного підходу до прийняття рішень; 8) двох моделей аналізу компанії: облікової (бухгалтерської) та вартісної (інвестиційної та фінансової); 9) нарощення вартості і адитивності NPV; 10) недоречної вартості бізнесу (фірми) до фінансових рішень за досконалої конкуренції капіталу; 11) агентських конфліктів і агентських витрат, або неповних контрактів; 12) сигналізування.

В контексті вищезгаданих теорій Шохін Є.І. визначає корпоративні фінанси як опосередковану в грошовій формі сукупність економічних відносин, що виникають в процесі виробництва, розподілу і використання сукупного суспільного продукту, внутрішнього валового продукту і національного багатства за допомогою освіти, розподілу і використання валового доходу, грошових накопичень і фінансових ресурсів господарюючого суб'єкта. Входячи до складу економічного базису, корпоративні фінанси є економічною категорією, що відбиває закономірності розвитку економіки і конкретного виробництва. Товарно-грошові відносини і закон вартості, що лежить в основі організованого зустрічного руху товарів і грошей, забезпечують можливість купівлі-продажу за гроші і за цінами, що відображає кількість праці, втіленої в товарі. Зумовивши можливість такого руху за допомогою обороту грошей, самі фінанси залишаються економічними відносинами і не можуть бути адекватними поняттю «гроші».

На відміну від вищезгаданого визначення, Борисова О.В. ідентифікує фінанси корпорацій як систему відносин, пов'язаних з формуванням і використанням фінансових ресурсів з метою забезпечення їх діяльності. В контексті цього основне завдання корпоративних фінансів – забезпечення фінансово-господарської діяльності корпорації. Шило Ж.С. досліджує фінанси корпорацій з позиції законності та визначає як юридично оформлені грошові відносини між корпорацією та іншими агентами ринку з приводу формування капіталу корпорацій та його розподілу з метою підвищення добробуту акціонерів. Корпоративні відносини формуються в умовах невизначеності та ризику. Приходько Р.В. визначає корпоративні фінанси як сукупність економічних відносин, що виникають в процесі формування, розподілу і використання фондів грошових коштів, що утворюються в процесі виробництва і реалізації продукції, робіт та послуг. Досліджуючи визначення корпоративних фінансів можна зробити висновок, що розуміння цього терміну досить різноманітне, але, на мою думку, більш точним є визначення Євгенія Шохіна у його роботі «Корпоративні фінанси».

Список використаних джерел:

1. Корпоративные финансы: учебн. пособие / [Е.В. Устюжанина, А.Г. Петров, А.В. Садовнича, С.Г. Евсюков]. М.: Дело, 2008. 672 с.
2. Теплова, Т. В. Корпоративные финансы в 2 ч. Часть 2 : учебник и практикум для академического . Москва : Издательство Юрайт, 2019. 270 с.
3. Хотинская Г.И. Корпоративные финансы: эволюция теории и практики / Г.И. Хотинская, Е.И. Шохин // Вестник Финансового университета. – 2010. – № 6. – С. 28–33.
4. Зимовець В.В. Корпоративні фінанси як домінанта фінансової науки. Фінанси України. 2015. № 9. С. 78–95.